नय' (ऋक् 1-42-7) इति चान्तप्रयोगोऽपीति **तट्टीका** । तन्मतेन धातुरयं लिख्यते ।

सश्चकः-श्चिका, सश्चकः-श्चिका, सिसश्चिषकः-षिका, सासश्चकः-श्चिका ; सश्चिता-त्री, सश्चयिता-त्री, सिसश्चिषिता-त्री, सासश्चिता-त्री ; इत्यादीनि रूपाणि यथासम्भवमूह्यानि ।

(1900-A) "**समी परिणामे**" (IV-दिवादिः-1221. अक. सेट्. पर.)

परिणामो-विकारः इति **क्षीरस्वामिदीक्षितादयः** । **सर्वेऽपि** 'मसी—' इति पठित्वा '**समी इत्येके**' इति पठन्ति । सर्वाण्यपि रूपाणि भौवादिक**ग्रसति**वत् (440) ज्ञेयानि ।

(1901) "**सातिः सुखे**" (I-भ्वादिः....सक. सेट्. पर.)

"**सातिः** सौत्रो धातुः' इति **वृत्तौ** (3-1-138) । **बोधिन्यासे**ऽपि '**सातिः** सुखे वर्तते सौत्रः' इति । **जिनेन्द्रहरदत्तौ** 'सातिर्हेतुमण्यन्तः' इति ।" इति **मा-धातुवृत्तिः** । सर्वत्र '**सातिः**' इति इका निर्देशः, न तु इदित् । '**सात**' इत्येव धातुस्वरूपम् । तस्यायं भावः-यदि भ्वादिः स्यात् '**सत**' इति पठितव्यम्, यतः '**सातिः**' इति पठ्यतेऽतोऽयं चुरादिरिति । **सातयः**—'अनुपसर्गाल्लिम्पविन्दधारिपारिवेद्युदेजिचेतिसातिसाहिभ्यश्च' (3-1-138) इति शप्रत्यये, प्रत्ययस्य शित्त्वात् शपि, पररूपे, णेरयादेशे च रूपमेवम् । **सातयः**=सुखी । सर्वाण्यपि रूपाणि **काश्चति**वत् (184) ज्ञेयानि ।

(1902) "**साध संसिद्धौ**" (V-स्वादिः-1261. अक. अनि. पर.)

साधकः-धिका, साधकः-धिका, [1]सिसात्सकः-त्सिका, सासाधकः-धिका ; साद्धा-साद्ध्री, साधयिता-त्री, सिसात्सिता-त्री, सासाधिता-त्री ; इत्यादिकानि रूपाणि सर्वाण्यपि दैवादिक**क्षुध्यति**वत् (315) ज्ञेयानि । ण्यन्तात् नन्द्यादित्वात् ल्युप्रत्यये साधनः, औणादिके [द. उ. 1-86] उण्प्रत्यये साधुः इति रूपम् ।

---

1. अत्र 'आदेशप्रत्यययोः' (8-3-59) इति षत्वे **सिषात्सकः** इति रूपमाह **माधवः** । वस्तुतोऽत्र प्रयोगे आदेशभूतसकारस्य, प्रत्ययावयवसकारस्य वा अभावात् इणः परत्वेऽपि षत्वं नैव प्राप्तमिति चिन्त्यमिदम् ।